

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Marcus 15, 21
Ochtenddienst

Broeders en zusters, we zijn hier vanavond bij elkaar in het huis van onze drie-enige God om stil te staan bij het lijden en sterven van de Here Jezus voor onze zonden. Een lijden en dood die wij verdiend hadden, maar die de Here Jezus Christus voor ons gedragen heeft. Daarom zullen wij Hem straks, na de zegengroet van de Here, bezingen met de woorden van Gezang 14 de verzen 1 en 2. Maar voordat wij gaan luisteren naar hoe de Here ons begroet, zullen we de Here begroeten door onze afhankelijk van Hem te belijden. Laten we uit eerbied voor de Here hierbij gaan staan.

- 1 Votum**
- 2 Zegengroet**
- 3 Zingen : Psalm 99 : 1, 3 en 4**
- 4 Lezing van de wet**
- 5 Zingen : Gezang 157**
- 6 Gebed voor de vergeving van onze zonden**
- 7 Schriftlezing : Marcus 15 : 1- 20**
- 8 Zingen : Psalm 22 : 1 en 3**
- 9 Tekst : Marcus 15 : 21**
- 10 Prediking**
- 11 Zingen : Psalm 110 : 1, 2 en 4**
- 12 Dankzegging en gebed**
- 13 Slotzang : Lied 189 : 1 - 4**
- 14 Zegen**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Ik bedien u vanmorgen het Woord van de Here onder het volgende thema:

Jezus Christus wordt in zijn koningschap belachelijk gemaakt.

En we letten daarbij op twee dingen:

- 1. op de duivelse manier waarop Christus' koningschap bespot wordt,**
- 2. op de koninklijke waardigheid waarmee Christus deze vernedering draagt**

We zullen dus eerst letten **op de duivelse manier waarop Christus' koningschap bespot wordt**. Als je Marcus' beschrijving van wat Pilatus en de soldaten met de Here Jezus gedaan hebben naast die van de andere evangelisten legt, dan is die van Marcus het kortst. Toch betekent dat niet dat hij daardoor minder indringend zou zijn als de beschrijving van de andere evangelisten. Hij zet met zijn keuze de gebeurtenissen die hij beschrijft in een bepaald licht. En wel in koninklijk licht. Wat blijkt uit het feit dat hij maar liefst zes keer de woorden Koning der Joden in dit hoofdstuk gebruikt. Vers 2, 9, 12, 18, 26 en 32. Marcus wil dus vooral onze ogen richten op Jezus als de Koning der Joden. Een naam die op Goede Vrijdag geen erenaam was. Maar een voorwerp van spot werd voor Pilatus en zijn soldaten. Om daarmee Jezus te sarren. Maar ook om de Joden te bespotten. Maar een naam die Christus zeker op Goede Vrijdag met grote eer heeft gedragen.

Voor Pilatus moet de hele toestand met Jezus een bizarre situatie zijn geweest. De Joden brengen hem hun Koning met het verzoek om Hem ter dood te veroordelen en te laten terecht stellen. Wat ben je voor volk als je je eigen Koning uitlevert aan je bezetter? Je eigen Koning met boeien om. Boeien voor een man die zich absoluut niet verzet en zich niet eens verdedigt. Een man van wie geen enkel kwaad te duchten lijkt. Wat is dit voor belachelijke vertoning? Wat hebben die Joden tegen deze man? Tegen deze Koning van hun?

En Pilatus gaat daar dan ook een spel mee spelen. Bijvoorbeeld op het moment dat hij de Joden voor de keus stelt wie hij moet vrijlaten. Barabbas of Jezus. Want wat zegt hij dan? "Wilt u, dat ik u de Koning van de Joden loslaat?" Uw Koning. Hiermee heeft hij dus heel bewust de Joden geprikkeld. Want hij wist dat ze Jezus niet moesten, dat ze Hem uit haat hadden overgeleverd. En door Jezus nu "hun Koning" te noemen, maakt hij de Joden zelf belachelijk. Dit is toch uw Koning? Uw trots. De man die u bevrijdt

van vreemde overheersers. Die u beschermt tegen vreemde volken. En Pilatus laat het niet bij één keer. Maar in vers 12 wrijft hij het nog een extra diep in: Wat wilt u dan dat ik doe met die man die u de koning van de Joden noemt? Die u de Koning van de Joden noemt. Die u uw Koning noemt.

En wat het voor de Joden nog pijnlijker maakt is dat Pilatus niet helemaal ongelijk had als hij zegt dat zij Hem hun Koning noemen. Want een week geleden hadden ze Jezus inderdaad als hun Koning in Jeruzalem binnen gehaald. Hadden ze Hem toegejuicht als hun Koning. Hadden ze de loper voor Hem uitgerold, door kleren en palmtakken op de weg te leggen. Toen zagen ze Hem helemaal zitten als hun Koning.

Maar nu walgen ze van het idee dat Hij hun Koning zou zijn. Want Hij had niets gebracht van waar ze op hadden gehoopt. Ze hadden gedacht dat Hij de Romeinen zou verdrijven en Israël weer zou herstellen tot die machtige natie die het in de tijd van David was geweest. Maar Hij had zelfs geen aanstalten in die richting gemaakt. Hij had geen samenwerking gezocht met de Joodse leiders om de krachten te bundelen of iets dergelijks. Integendeel, Hij had hen tegen Zich in het harnas gejaagd. Hij was een Koning van niks. Een Koning die niets begrijpt van het vormen van een coalitie. Een Koning die de strijd niet aangaat. Daar waarschijnlijk te laf voor is. Nu het erop aankomt, blijkt Hij niet meer te zijn dan een slappe kerel die de strijd niet aandurft met hun vijanden. En moet je Hem daar nu zien staan. Met zijn handen geboeid. Machteloos en zonder daadkracht. Hoe hadden ze zo dwaas kunnen zijn om te denken dat deze man hen zou redden? Deze Koning van niks. Zo'n slappeling hoeven ze echt niet. En al helemaal niet als Koning.

Ja, Pilatus speelt zijn spel sluwe met de Joden. Hij weet precies hoe hij ze tot woede kan drijven. Maar deze woede die Pilatus opriep door Jezus hun Koning te noemen, kwam uiteindelijk op Jezus hoofd neer. Want als ze voor de keus staan wie ze liever hebben, Jezus of Barabbas, dan hebben ze nog liever Barabbas in hun midden, dan deze Jezus van Nazareth. Ja, ze hebben nog liever een misdadiger in hun midden dan deze Koning van niks. Heel het volk keerde zich van Jezus af. Hun woede vanwege deze vernedering door Pilatus reageerden ze op Jezus af. Want het is zijn schuld dat Pilatus hun zo voor schut kan zetten.

Vervolgens vertelt Marcus ons hoe de soldaten van Pilatus hun duivels spel spelen met Jezus. Ongetwijfeld geprikkeld door de hele situatie en het optreden van Pilatus. De

hele afdeling van waarschijnlijk zo'n honderd man wordt erbij geroepen als Jezus in de kazerne wordt gevoerd. En dan gaan ze tekeer tegen deze weerloze man: "Moet je eens kijken wat we hier hebben! De Koning van de Joden!" Wat een belachelijke Koning. En ze maken er een schertsvertoning van. Ze trekken Jezus een purperen kleed aan, zetten Hem een kroon op en gaan Hem begroeten. Een kroon van dorens en drijven de spot met Hem. Wees gegroet, Gij Koning der Joden! Sommigen gaan zelfs voor Hem op de knieën en de anderen hebben ongetwijfeld gelachen. Wat een zielig ventje! Anderen sarden Hem door met een riet op zijn hoofd te slaan en Hem in het gezicht te spugen. Eens kijken wat Hij allemaal over zijn kant laat gaan. Wanneer zal Hij in woede of in tranen uitbarsten. Kijken wanneer Hij zich niet meer kan beheersen. Dan hebben we nog meer lol. Zo spelen ze hun duivels spel met Jezus.

Totdat ze de opdracht krijgen om Jezus weg te voeren naar Golgotha om Hem daar te kruisigen. Onderweg gebeurt er dan nog iets. De soldaten dwingen een voorbijganger om het kruis van Jezus te dragen. De naam van deze voorbijganger was Simon van Cyrene. Deze man keerde net terug van het land. Blijkbaar was deze man een inwoner van Jeruzalem die een stuk grond had buiten de muren van de stad. En deze man wordt door de soldaten gedwongen om het kruis van Jezus te dragen.

Overigens was dat niet het hele kruis. Maar ging het alleen om de dwarsbalk. De staander stond altijd klaar op Golgotha.

Nu dringt de vraag zich aan ons op waarom deze man gedwongen werd om de dwarsbalk voor Jezus te dragen. Ik denk dat de meesten onder u, net als ik, zijn opgegroeid met het verhaal dat de Here Jezus onder de last van de dwarsbalk dreigde te bezwijken en dat daarom Simon van Cyrene deze balk maar moest dragen. Hoewel dit niet helemaal uit te sluiten is, vinden we bij geen van de evangelisten daar zelfs maar een aanwijzing voor. Bovendien is het ook niet zo waarschijnlijk. Jezus was toen een man van een jaar of 33. Een man in de kracht van zijn leven. En nu was Hij kort daarvoor wel gezeseld, maar dat was gebruikelijk. Maar die geseling zal Hem echt nog niet van zijn laatste krachten hebben beroofd.

Het is veel waarschijnlijker dat er iets anders aan de hand is. We hebben eerder gezien hoe Jezus door Pilatus en de soldaten voor gek is gezet als Koning der Joden. Een spel dat nog niet is afgelopen. Want straks zal boven zijn kruis in drie talen de misdaad van de Here Jezus beschreven staan. Namelijk dat Hij hier hangt omdat Hij de Koning van

de Joden is. Voelt u de spot van de Romeinen? Zowel naar Jezus als naar de Joden toe. De Romeinen zijn best bereid een man te kruisigen omdat de Joden een hekel aan Hem hebben. Maar ze laten deze gelegenheid niet ongebruikt. Hier hangt uw Koning, Joden. En heel treffend hebben ze daarom Jezus in het midden gehangen met aan iedere kant als een soort raadsheren twee misdadigers. Ze maken van Golgotha een soort troonzaal. Jezus als Koning der Joden in het midden en twee misdadigers als zijn raadslieden aan zijn zijde.

Gezien het hele tekstverband is het dus logisch als we het feit dat de Romeinen Simon van Cyrene dwingen om de dwarsbalk van Jezus te dragen ook in dit kader zien. En dat is ook heel goed mogelijk. Ze spelen of Jezus werkelijk een Koning is. En de Koning is in hun spel op weg naar zijn troonzaal. En wat is nu leuker om ook van die tocht naar de troonzaal een spel te maken. Om te doen of het een koninklijke optocht is. En daarom maken ze er een mooie optocht van. En op de plaats waar normaal een dienaar van de koning loopt om belangrijke attributen van de koning te dragen. Daar laten ze dan nu een stoffige boer lopen. En in plaats van een scepter of een ander teken van de hoogheid van de koning laten ze hem de kruisbalk dragen waarop de Koning straks zijn dood zal vinden. Wat een humor! Wat een lol! Wat een duivels en hels spel! Dat is wat hier aan de hand. Jezus, is niet te zwak om zelf zijn kruisbalk te dragen. Nee, zijn lijden moet nog verder verzaamd worden. Zijn koningschap moet nog verder belachelijk worden gemaakt.

Ja, zo ging het er aan toe die vrijdagmorgen waarop Jezus voor Pilatus werd geleid en weggevoerd naar Golgotha. Op duivelse wijze wordt Christus om zijn Koningschap belachelijk gemaakt. Dat in de eerste plaats.

In de tweede plaats zullen we letten op de Koninklijke waardigheid waarmee Christus deze vernedering draagt. Ja, vanuit mensenogen werd daar op die vrijdagmorgen een mens compleet afgebroken en vernederd. Werd een mens tentoongesteld in zijn machteloosheid en verlorenheid. Hij werd gemaakt tot een voorwerp van spot, waarmee niemand iets te maken wilde hebben. Dat is het beeld dat de verschijning van Jezus op die vrijdagmorgen oproept. En Jezus wist dat. Hij wist hoe belachelijk Hij overkwam. En Hij ervoer hoe sterk mensen zich tegenover Hem voelen, overtuigd als ze waren van zijn onmacht. Maar toch wist Hij Zich Koning in zijn lijden. Machtig en krachtig.

Zoals Hij dat in de afgelopen uren ook verschillende malen had aangegeven. Bijvoorbeeld bij zijn gevangenneming, nadat Petrus het oor van Malchus had afgeslagen, had Hij gezegd: Breng uw zwaard weer op zijn plaats, want allen, die naar het zwaard grijpen, zullen door het zwaard omkomen. Of meent u dat Ik mijn Vader niet kan aanroepen en Hij zal Mij terstond meer dan twaalf legioenen engelen terzijde stellen. Op een enkel Woord van Koning Christus zou er zo een leger van engelen komen om Hem te bevrijden uit de macht van deze bende. En als Pilatus Jezus wijst op zijn macht om Hem los te laten en te laten kruisigen, dan wijst Jezus hem erop dat hij die macht alleen maar heeft omdat die God hem die gegeven heeft. Hij laat hem zien dat hij feitelijk niet meer dan een instrument is in God hand en dat God hem zijn macht ook weer kan afnemen. Zijn Vader zou Hem zo uit de macht van Pilatus kunnen bevrijden als Hij dat zou willen.

Maar daar zit nu precies het punt. Jezus wil niet. Hij wil niet dat engelen Hem komen bevrijden. Hij wil niet dat Pilatus zijn wettig recht om Hem te veroordelen en te kruisigen ontnomen wordt. Want Hij is een echte Koning en Hij wil niet weglopen voor de strijd waarvoor Hij naar de aarde is gekomen. Hij is gekomen om alle mensen die Hem door zijn Vader zijn toevertrouwd bevrijden uit de handen van de duivel. En daarvoor moet Hij juist de strijd aangaan. Deze vernedering en spot ondergaan. Het huis van Oranje vluchtte tijdens de Tweede Wereldoorlog het land uit terwijl vele landgenoten leden onder de Duitse macht. Maar zo is Koning Jezus Christus niet. Zelfs al laat iedereen Hem in de steek. Vluchten al zijn volgelingen achter Hem weg. Zelfs zijn meest geliefde. Zelfs al wordt hij door één van hen verraden met een smerige kus. Zelfs al wordt Hij door een ander uit hun midden voor dood verklaard doordat deze bij God zweert dat hij Hem niet kent en niets met Hem heeft. Zelfs al roepen al zijn landgenoten uit diepe haat om zijn dood, terwijl Hij velen van hun blinden weer ziende heeft gemaakt. Hun lammen weer het vermogen om te lopen heeft teruggegeven. Hun bezetenen van hun boze geesten heeft verlost. Ze eten heeft gegeven. God aan hun bekend heeft gemaakt. Zichzelf aan hun gegeven heeft. Zelfs nu, nu ze Hem ondanks al deze weldaden toch als hun grootste vijand beschouwen. Zelfs nu gaat Hij de strijd om deze mensen te redden niet uit de weg. Maar gaat hem aan. Helemaal alleen. Hij kruist de degen met de duivel.

Hij de grote Koning, laat Zich zonder Zich te verdedigen, veroordelen tot de dood van een door God vervloekte. En lijkt in de strijd hopeloos onder te gaan. Maar niets is minder waar. Want waarom verzet Hij zich niet tegen zijn veroordeling? Omdat Hij weet dat Hij terecht veroordeeld wordt. Omdat Hij weet dat het Gods rechtvaardig oordeel is dat Hij tot deze dood veroordeeld wordt. Want ook al heeft Hij zelf nooit zonden gedaan, Hij draagt op dit moment wel de zonden van de mensheid. En voor die zonden is er maar één straf. De dood van een vervloekte. En als Hij zijn veroordeling hoort dan weet Hij dat dit het enige oordeel is dat past. En omdat Hij weet dat Hij alleen zo zijn volk zal kunnen redden. Door Zelf voor de zonden van zijn volk te sterven. Door in plaats van zijn volk door God verlaten te worden. Koninklijk ondergaat Hij zijn veroordeling en terechtstelling. Hoe pijnlijk en vernederend dit ook alles is. En hoe eenzaam deze weg ook is.

Wat een Koning hebben wij, broeders en zusters, jongens en meisjes. Een Koning die voor ons zijn volk de strijd aangaat met onze overmachtige vijanden. Een Koning die de duivel te lijf gaat en het toelaat dat hij tegen Hem tekeer gaat. Die Zich door hem laat slaan en bespotten. Die Zich door hem belachelijk laat maken. Maar die dat niet over Zich liet komen uit machteloosheid. Maar juist in het dragen van die vernedering en van die spot laat zien dat Hij een ware Koning is. Een Koning die zijn volk lief heeft. En die daarom de strijd aangaat met de vijanden van zijn volk.

Ziet u de liefde van uw Koning? Ziet u de grootheid van uw Heer? Aanbidt Hem dan en wees Hem dankbaar met heel uw hart, heel uw ziel en heel uw verstand. Want een grotere daad van opoffering en liefde zal nooit meer iemand voor u doen.

Amen